

عنوان : بررسی تاثیر اجرای استراتژی های جامع پیشگیری از پنومونی وابسته به ونتیلاتور بر بروز آن در بیماران بستری در بخش های مراقبت ویژه بیمارستان شهید صدوقی یزد

مریم سروش

مقدمه :

پنومونی وابسته به ونتیلاتور دومین عفونت شایع بیمارستانی و اولین عفونت شایع در بخش های مراقبت ویژه است که منجر به افزایش مدت بستری و مرگ و میر و هزینه درمان، میشود. هدف از این مطالعه تعیین تاثیر اجرای استراتژی های جامع پیشگیری از پنومونی وابسته به ونتیلاتور بر بروز آن در بیماران بستری در بخش های مراقبت ویژه می باشد.

روش اجرا: این مطالعه کارآزمایی بالینی بر روی ۸۶ بیمار بستری در بخش مراقبت های ویژه تحت ونتیلاتور در دو گروه آزمون و کنترل می باشد. گروه آزمون برنامه استراتژی های جامع پیشگیری از پنومونی وابسته به ونتیلاتور و گروه کنترل مراقبت های جاری بخش را دریافت کردند. فرم جمع آوری داده ها شامل اطلاعات دموگرافیک و بالینی و مقیاس امتیاز بالینی عفونت ریوی بود. تجزیه و تحلیل داده ها با نرم افزار SPSS 20 (آزمون آماری توصیفی و تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر) انجام شد.

یافته ها: بر اساس نتایج تا روز سوم مطالعه، میانگین نمره مقیاس بالینی عفونت پولمونر تعدیل شده در هر دو گروه از نظر آماری معنی دار نبود ($P > 0/05$). اما در روزهای چهارم و پنجم مطالعه میانگین نمره مقیاس بالینی عفونت پولمونر تعدیل شده در گروه مداخله به طور معنی داری کمتر از گروه کنترل بود. ($P < 0/05$). و روند بروز پنومونی با گذر زمان در گروه آزمون معنی دار نبود ($P > 0/05$) اما در گروه کنترل معنی دار بود ($P < 0/05$)

نتیجه گیری: بر اساس نتایج اجرای استراتژی های جامع پیشگیری از VAP همراه با کاهش احتمال بروز پنومونی وابسته به ونتیلاتور در مبتلایان بستری در بخش های مراقبت های ویژه است. بنابراین به مسئولین کنترل عفونت و پرستاران بخشهای ویژه توصیه می گردد استراتژی جامع پیشگیری از VAP را در کاهش بروز آن بکار گیرند .

واژه های کلیدی: پنومونی وابسته به ونتیلاتور، مراقبت دهان ، مراقبت ساکشن ، اینتوباسیون